

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 5709/2020
27.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је пуномоћник Марко Димитријевић, адвокат из ..., против тужених Града Београда и Предшколске установе "11 Април" Нови Београд, које заступа Градско правобранилаштво Града Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Вишег суда у Крушевцу Гж 996/19 од 25.02.2020. године, у седници одржаној 27.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Вишег суда у Крушевцу Гж 996/19 од 25.02.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Вишег суда у Крушевцу Гж 996/19 од 25.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 24592/16 од 06.10.2017. године, ставом првим изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован приговор апсолутне ненадлежности суда. Ставом трећим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезани су тужени да тужиоцима на име накнаде штете солидарно исплате појединачне месечне износе са законском затезном каматом, на начин ближе описан у изреци. Ставом четвртим изреке, за веће тужбено тражење захтев је одбијен. Ставом петим изреке, обавезани су тужени да тужиоцима солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 105.427,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Вишег суда у Крушевцу Гж 996/19 од 25.02.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена првостепена пресуда у ставу првом, другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу четвртом и петом изреке, тако што су тачком 1. обавезани тужени да тужиоцима на име накнаде штете солидарно исплате појединачне месечне износе са законском затезном каматом, на начин ближе описан у изреци, тачком 2. обавезани су тужени да тужиоцима солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 59.377,00 динара и тачком 3. обавезани су тужени да тужиоцима солидарно исплате износ од 12.000,00 динара, на име састава жалбе. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведене другостепене пресуде и то против става другог изреке тачке 2. и 3. (којима је одлучено о трошковима поступка) тужиоци су изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као о изузетно дозвољеној (члан 404. став 1. ЗПП), јер се ревизијом напада одлука о трошковима поступка, чији обрачун се врши у свакој парници појединачно на основу Адвокатске тарифе и представља чињенично питање сваког конкретног спора. С тога, без обзира на судске одлуке приложене уз ревизију по оцени Врховног касационог суда не постоји потреба да се одлучује о посебној ревизији тужилаца ради уједначавања судске праксе.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 420. став 6. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 28. ЗПП прописано је да кад је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

Трошкови поступка представљају споредно потраживање, па се према цитираном члану 28. ЗПП, не узимају у обзир приликом оцене права на изјављивање ревизије у ситуацији када не чине главни захтев, због чега ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 420. став 1. ЗПП странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Решење другостепеног суда којим је одлучено о трошковима поступка није решење из наведене законске одредбе, па ревизија није дозвољена.

Околност што је другостепени суд преиначио одлуку о трошковима поступка, не чини ревизију дозвољеном у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, с обзиром да ревизија изјављена против решења о трошковима поступка никада није дозвољена

према врсти одлуке која се њом побија у смислу члана 403. у вези са чланом 28. став 1 и 420. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић